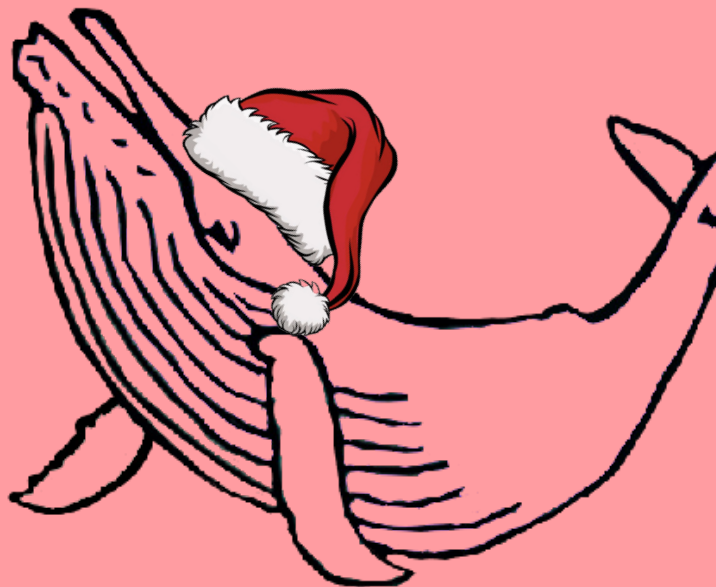

LEVÄ
PERÄ
INEN

LEVÄ PERÄ INEN

Tekijät

Päätoimittaja

Milla Kallio

Art Director

Lumi Orava

Kansi & kuvitus

Lumi Orava

Kirjoittajat

Milla Kallio, Helka Wallden, Venla Larpi, Lauri Kähkönen, Vertti Manninen, Antti Pilpola, Olli Jalonen, Senni Kaavinen, Alex Wright

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Puhispalsta	4
Vimmojen viskikellarissa	5
Karkkilabingo	18
Joulu tierlist	20
Terkkuja edarista	21
Vimmanurkkaus	25

P ä ä t o i m i t t a j a l t a

Heipä hei myypiöt!

Vaikka joulun on vielä aikaa, Karkkilassa se tuntuu jo kolkuttavan ovella. On aika vetää villasukat jalkaan ja hyräillä vanhoja tuttuja joululauluja. Perinteen mukaisesti tämän lehden teemana toimikiin Karkkila. Omasta mielestäni Karkkilassa myyläishenki on parhaimmillaan: saunomista, laulutuokioita ja korttipelejä. Tämä yhteishenki muistui myös vastikään mieleeni Vimmojen vuosijuhlilla, kun kuuntelin kolmen ystävän tarinoita jaetuista kalastusseikkailuista.

Monille talvikuukaudet ovat kuitenkin stressaavaa aikaa, johon saattaa liittyä monia negatiivisiakin tunteita, kuten yksinäisyyttä ja haikeutta. Kaamos tuo mukanaan väsymystä ja alakuloisuutta, ja pimeys vaikuttaa osaan voimakkaammin kuin toisiin. Kaiken kiireen keskellä voi helposti unohtua tärkein osa joulusta: yhteisöllisyys ja rentoutuminen. Jos siis olet Karkkilassa, katso välillä ympärillesi, ja jos näet jonkun kaipaavan seuraa, kutsu hänet mukaan joukkoosi. Vedä syvään henkeä ja tee jotain hauskaa, joulukuun ei kuulu olla pelkkää kiirehtimistä ja stressiä.

Toivottavasti pääsen juttelemaan mahdollisimman monen teistä kanssa Karkkilassa, mutta mikäli et tänä vuonna tule Karkkilaan, niin minua saa milloin vain tulla vetäisemään hihasta Biokeskus 3:n kertsillä :D Olen todella iloinen päästessäni juttelemaan niin vanhojen kuin uusienkin myyläisten kanssa!

Milla

Puhispalsta

Jos luet tätä Levistä juuri nyt Karkkilassa, ota hetki ja katso ympärillesi. Mitä näät? Montako villapaitaa, montako halausta, kuinka ison myyläiskasan? Montako laulua ja naurua olet kuullut, millaisia tuoksua ja hetkiä ympärilläsi on?

Tai jos luet tätä kotisohvalta, bussissa, pöydän ääressä tai missä vain, toivottavasti näet ympärilläsi piristäviä ja sydämen lämpöä tuovia asioita. Ehkä kausivaloja, lemmikin, hyvää ruokaa, iloisia ihmisiä tai jotain muuta mukavaa.

Loppuvuoden kaamoksen laskeutuessa harteillemme kuin painopeitto, kannattaa meidän kohdata se juuri peittona; jonain, mihin voi käpertyä ja jonka suojista voi kiihtyä ympäröivää maailmaa ja löytää sieltä lämmön ja lohdun hetkiä. Väsyttävän pimeyden ja luita kolottavan koleuden vastaanottaminen vaatii hiukan sisua, herkkusia ja mieltä ylentävää tekemistä. Oli se sitten yksin, kaverin kanssa tai porukassa, toivottavasti pääset puuhastelemaan piristävien asioiden parissa ja käymään sellaisissa tapahtumissa, jotka tuovat ilon pilkahduksia ja lämpöä syyspäiviisi.

Loppuvuonna tulee myös käännettyä katsetta kohti tulevaa, sillä horisontissa hämmöittävät vaalikokous, uudet hallituslaiset ja uudet toimihenkilövirat sekä kimaltavimpana tietenkin MYY:n vuosijuhlavuosi! Innolla odottaen rakkaan järjestömme 65-v juhlavuotta kohti onkin hyvä kiittää villasukat jalassa, herkkuset taskussa ja kauden valot pilkkeenä silmäkulmassa.

PS. Vuoden viimeisen puhispalstan yhteydessä haluamme kiittää jokaista, joka on ollut mukana tekemässä tästä vuodesta juuri niin MYY:n näköistä vuotta!

- Helka & Venla

Teksti & kuvat: Lauri Kähkönen, Vertti Manninen, Antti Pilpola

Kuvitus: Lumi Orava

Viski, tuo jokaisen keski-ään ylittäneen herrasmiehen suurin herkku. Päätimme kokoontua Vimmojen johtajiston kanssa kertsille eräänä kauniina keskiviikkoiltana testaamaan eri viskit, jotta juuri sinä tietäisit, mitä kannattaa hommata pimineviin syysiltoihin.

Jack Daniel's Old No. 7 Tennessee whiskey

Yhdysvallat, Tennessee

Tämä kaikkien tuntema viski ei esittelyä kaipaa. Tämä Frank Sinatran suosikki onkin monille se, mitä viskistä tulee mieleen.

Kuten olettaa saattaa, Jack Daniel's valmistetaan Tennesseessä, Lynchburg nimisessä kylässä. Old No 7 mäski on 80 % maissia, 12 % ohramallasta ja 8 % ruista. Tislauksen jälkeen tuote suodatetaan puuhiilen läpi. Tämän jälkeen viski laitetaan sisältä poltettuihin tynnyreihin, jossa se saa valmistua jopa 8 vuoden ajan. Tämän artikkelin nimi on sinänsä hämäävä, sillä viskiä ei oikeastaan kypsytetä kellarissa, vaan varastorakennuksissa, joissa lämpötila vaihtelee aktiivisesti. Lämpötilan vaihtelu saa puutynnyrin ”pumppaamaan” viskiä puun rakenteissa, jolloin siihen tarttuu hyvä tamminen maku. Jack Daniel's tehdään aina uusissa, käyttämättömissä tynnyreissä. Käytön jälkeen tynnyreitä käytetään mm. joissakin skottiviskeissä tai viineissä.

”Seiskaa” ei kuitenkaan pidetä minään hienona viskinä, ja moni viskihiifistelijä oikeastaan vihaa sitä. Siitä huolimatta se on erittäin suosittu ja tunnettu, oikea klassikoiden klassikko. Ei siis muuta kuin bootsit jalkaan, stetsoni päähän ja tissuttelemaan!

Raadin kommentit:

”Hyvä perusviski, ei erityisempiä makuvaihteita, ei kovin savuinen. Eurooppalaisiin verrattuna pistävän makuista. Ihan hyvää, neutraalisuuden takia sopii hyvin drinkkeihin, kannattaa kokeilla esimerkiksi lemonadessa tai tietenkin klassiseen tapaan kokiksen kanssa. Tämä viski maistuu huomattavasti paremmalta, kun tätä juo Tennesseen maaseudulla.”

-Vertti

”Alkumaku tuo heti esille sen ominaisen tumman tunkkaisen ja makean maun. Ei yllättäviä sivuvivahteita, mutta se riittää tällaiselta perusviskiltä.

Tätä voisi sopia juoda, kun pitää vain juoda jotakin viskiä ja kun ei halua vedellä hienompia. Sopii hyvin drinkin pohjaksi.”

-Antti

”Tunkkainen, kuiva, vetinen ja mauton. Ei parane kylmänä. Menee ehkä johonkin lantrattuna. Joisin Jack Danielsia Antin tarjoamana Karkkilassa.”

-Lauri

Wild Turkey Kentucky Bourbon

Yhdysvallat, Kentucky

Kentucky bourbonit ovat usein reseptiltään samantyyppisiä kuin Tennessee whiskeyt. Erottava tekijä on maantieteellisen sijainnin lisäksi se, että Tennessee whiskey on suodatettu puuhiilen läpi, kun taas bourbon ei. Toisin sanoen myös Tennessee whiskey on bourbonia, kunnes se suodatetaan. Tämän takia nämä juomat ovat melko samantyyppisiä.

Ensimmäinen Wild Turkey tislaamo on perustettu jo 1869. Ensimmäinen Wild Turkey bourbon on kuitenkin nimetty vasta 1940.

Raadin kommentit:

”Samoja elementtejä kuin JD:ssä. Vähän suttuisempi maku. Sopii hyvin drinkkeihin, itsessään ei mikään erityinen. Maistuu etelävaltioilta kuten Jack Daniel’s. Suosittelen tekemään tästä mm. Whiskey Sourin. Tätä voisi juoda vaikka ennen raveihin menoa.”

-Vertti

” Makea, tunkkainen ja hennon sauhahtava alkutuntuma. Maku jää seisomaan ja asettuu hiljalleen, vahvistaen sen savuisenmaista aromia.

Sinällään voisin juoda mm. nuotion äärellä, mutta muuten tämä toimisi mielestäni paremmin osana jotakin drinkkiä.”

-Antti

” Tuoksussa huomattavasti suurempi makeus kuin Jack Danielsin. Maissimainen.

Joisin grillivartaan kanssa iltanuotiolla.”

-Lauri

Lagavulin 8 Year Old Single Malt

Skotlanti, Islay

Lagavulin on yksi Islayn saaren vanhimmista ja arvostetuimmista tislamoista, perustettu virallisesti vuonna 1816. Se tunnetaan sen voimakkaan turpeisista ja savuisista mallasviskeistään, jotka edustavat klassista Islay-tyyliä. Tämä kyseinen viski tehtiin vuonna 2016 juhlistamaan tislamon 200-vuotisuutta.

Lagavulinin mallas kuivataan voimakkaasti turpeella, mikä antaa viskille sen Islaylle tunnusomaisen savuisen

ja merellisen aromin. Pitkä ja hidas tislauk kuparipannuissa tuottaa täyteläisen ja syvän rungon. Viskin kypsytyk tapahtuu pääosin amerikkalaisissa ex-bourbon-tyynyreissä, joissa se saa hienovaraista makeutta tasapainottamaan turpeisuutta.

Raadin kommentit:

” Kiva makukokemus, Ei erityisen savuinen. Monta eri makuvaihetta, aika turpeinen. Alussa hieman makea, turve tulee jälkimakuna. Vähän tervan makua myös. Pähkinämäisyys tulee jälkimaun jälkeen. Sopisi hyvin hyvän illallisen jälkeen, jälkiruokaviskiksi. Aika kompleksit maut. ”

-Vertti

” Vaihteleva makukokemus, jossa pohjalla toimii turpeen tuottama mineraalinen isku nielun perukoille. Lisäksi hennon tervaisuus, pähkinäisyys ja mieto makeus poukkoilevat mineraalisten vivahteiden seassa loppua kohden. Tämä menee sellaisenaan mm. tunturissa hienojen maisemien kera, mutta kelpaa myös maukkaaksi maistiaiseksi illanvietossa.”

-Antti

“Onnistunut viski, sillä mineraalit tuoksahtavat nenään asti. Omaa hyvän rungon ja mukavan hedelmäisen vivahteen. Myös pähkinän rasvaisuus aistittavissa. Vivahteikkain ja paras viski tähän mennessä.”

-Lauri

Two stacks Dram in a can Single Malt Double

Pohjois Irlanti, Newry

Two Stacks on nuori ja innovatiivinen irlantilainen viskibrändi, joka perustettiin vuonna 2020. Se tunnetaan modernista lähestymistavastaan viskinvalmistukseen ja erityisesti kätevistä, helposti nautittavista pakkauksistaan – kuten Dram in a Can -sarjasta, joka tarjoaa laadukasta viskiä näppärissä 100 ml tölkeissä.

Tämä single malt on valmistettu täysin mallastetusta oh-
rasta ja tislattu perinteisissä kuparipannuissa. Double Barrel viittaa kypsytykseen kah-
dessa eri tynnyrityypissä: amerikkalaisessa ex-bourbon-tynnyrissä ja eurooppalaises-
sa sherrytynnyrissä. Näiden

yhdistelmä luo tasapainoisen profiilin, jossa yhdistyvät bourbonin vaniljainen makeus
ja sherryn hedelmäisyys.

Raadin kommentit:

”Vahva aloitus, joka laimenee mukavan tasaisesti loppua kohden. Loppua kohden voimistuu
tosin paahtoinen ja mieto makeus, joka jää mukavasti seisomaan kielen päälle. Käyttöhettek-
si sopii melkein mikä tahansa hetki. Hyvä, roteva ja suoraan asiaan menevä”

-Antti

” Tässä tulee hyvin yhteen skottiviskien ja jenkkiviskien hyvät puolet. Maistuu paljon vis-
kiltä. Aika vahva maku, etenkin skotteihin verrattuna. Skottiviskin hentous ja jenkkiviskin

terävyys yhdistyy tässä kivasti. Lopussa suklaan aromeita. Sopisi silloin, kun haluaa kasuaalistisesti juoda lasin viskiä illalla, mutta ei halua hifistellä liikaa.”

-Vertti

”Hyvin pistävä. Paahdetut pavut nousee maussa esiin kun antaa lämmetä. Tasainen jälkimaaku, joka jatkuu pitkälle. Joisin keittiössä kokkailun yhteydessä”

-Lauri

The Macallan Double Cask 12 Year Old Single Malt

Skotlanti, Speyside

Vuonna 1824 perustettu Macallan on yksi maailman tunnetuimmista korkean luokan viskitislaamoista. Se on erityisesti tunnettu sen sherrytynnyreissä tehdyistä kypsytyksistään, jotka antavat viskeille omaperäisen makeamman vivahteen.

The Macallan käyttää huolellisesti valikoitua ohraa ja tislaa paksurunkoisia, hedelmäisiä tisleitä pienissä kuparipannuissa. Double Cask-sarjassa viski kypsytetään kahden eri tynnyrityypin yhdistelmässä: ensin amerikkalaisessa ja sitten eurooppalaisessa tammessa. Molempiin on myös lisätty sherryä, joka antaa viskille sekä lisämakeutta että mausteisuutta.

Raadin kommentit:

” Hento tasaisen makeus, johon myöhemmin liittyy siirappista ja peräti hieman toffeista makeutta. Paras nautiskella illan ensimmäisenä, kos-

ka sen hennommat makeat vivahteet katoavat helposti vahvempien makujen alle. Illan ensimmäisenä erittäin toimiva.”

-Antti

” Mukava toffeisuus maistuu, ei kovin voimakkaan makuinen. Sopisi hyvin illan ensimmäiseksi viskiksi, kun makunystyrät eivät ole niin turtuneet. Kuitenkin mukavan pehmeä viski. Oikein mukavan makuinen. Tästä olisi varmasti saanut enemmän irti, jos ei olisi tätä ennen maistanut seitsemää viskiä. ”

-Vertti

” Karamellin ja vaahteran sekoitus. Aika karkkimainen. Jälkimaussa siirappia. Hyvää on! oisin Kuhmon hankikorri viikoilla kosken rannalla.”

-Lauri

The Deacon

Skotlanti, Speyside

The Deacon on skotlantilainen speyside viski, jossa on voimakas savunmaku. Tälle viskille pisteet myös hienosta pullostasta. Speyside viskit tulevat Spey joen alueelta, jossa myös kahdenkäden perhokalastus on saanut alkunsa!

Raadin kommentit:

”Semi makea, todella vahva savu, tamminen jälkimaku, tykkään. Muutenkin aika tasapainoinen maku, kunhan kestää vahvaa savuisuutta. Sopii hyvin rauhalliseen iltaan. ”

-Vertti

”Makea tammen savuisuus. Puinen makeus asettuu selkeämmin esille savun aromin väistyessä. Sinällään juotavissa monissa rauhallisemmissa tilaisuuksissa.”

-Antti

”Savuinen ja pehmeä. Tammitynnyri tulee esiin jälkimaussa. Melko makea. Joisin juuston kanssa.”

-Lauri

Ledaig 10 Year Old Single Malt

Skotlanti

Vuonna 1798 perustetun Tobermoryn tislamon tuotos, joka on heijastus Mullin karusta kauneudesta ja villistä luonteesta. Kyseistä viskiä kuvataan turpeiseksi, rohkeaksi ja villiksi niin kuin Mullin jylhät kalliot ja synkät taivaat.

Raadin kommentit:

”Selkeä skotti viski, jossa paljon savua, jopa liikaakin. Tarvitsee jääpalan lasiin. Kaipaa myös enemmän turvetta. Joisin aamulla tunturissa, auringon paistaessa kirkkaalta taivaalta, ennen kalaan lähtöä.”

-Lauri

”Vahva savuinen aloitus, joka hiljalleen antaa tietä makeammalle vivahteelle. Savuisuus kuitenkin pysyy ilmeisenä koko makukokemuksen ajan. Erämaisemissa sellaisenaan voisi toimia”

-Antti

”Ainakin huoneenlämpöisenä aika underwhelming, todella vahva savuisuus. Aluksi ei kovin vahvoja makuja, jonka jälkeen savuisuus iskee. Mukavan pehmeä, mutta ei mitään erityistä mainittavaa. Makea. Savuisuus oikeastaan ainoa asia mikä jää mieleen, muuten tylsä.”

-Vertti

Johnnie Walker Red Label

Skotlanti

Johnnie Walker tulee Skotlannista ja sen juuret ulottuvat vuoteen 1820. Sen kehitti Kilmarnockissa toiminut John Walker & Sons Limited. Johnnie Walkeria myydään lähes kaikkialla maailmassa ja sen vuosittainen myynti on noin 223 miljoonaa 0,7 litran pulloa (tieto vuodelta 2016). Red label on yrityksen tunnetuimpia viskejä. Se on nimenomaan sekoiteviski ja yksi maailman myydyimpiä kategoriassaan.

Raadin kommentit:

”Hajuton ja mauton. Vetää suun tyhjäksi ja mielen apeaksi. Kamalaa litkua. Singlenä en joisi missään.”

-Lauri

”Kevyt ja hento, jossa mainittavin piirre hento savuisuus. Aika perus ilman ihmeellisempiä lisäominaisuuksia. Tällaisenaan ei jatkoon. Drinkissä voisi mennä, mutta sinällään en sitä nauttisi.”

-Antti

”Aika mauton ja hajuton. Semi makea. Ei savuisuutta. Sopisi neutraalina hyvin pohjaksi eri drinkkeihin. Voisi kokeilla vaikka rusty nailissa. Maistuu vähän joltain lasten lääkkeeltä.”

-Vertti

Jack Daniel's Tennessee fire

Yhdysvallat, Tennessee

Tennessee fire on Jack Daniel's:in tuottama likööri, joka pohjautuu Old No. 7 viskiin. Tennessee fire on erittäin vahvasti kanelilla maustettu. Joululähestyessä, ja silloin tämä kannattaa löytyä kaapista! Tennessee fire käy juotavaksi niin sellaisenaan, että esimerkiksi omenaisissa drinkeissä.

Raadin kommentit:

”Erittäin kanelinen ja mausteinen. Sopii erittäin hyvin kylmiin syys- ja talvi-iltoihin. Voi käyttää myös eri drinkeissä esim omenan kanssa. Laita vaikka omenapiirakan päälle! Mutta menee kyllä ihan pelkästäänkin. Tätä olisi kiva juoda lumisena jouluilta takkatulen äärellä.”

-Vertti

”Vahva ja makea liköörinen aloitus, jossa kanelinen lisämaku tuo sille jouluisen tunnelman. Sopii hyvin korvikkeeksi mm. munatortille.”

-Antti

”Kaneli herkku, vähän liköörimäinen. kaiken puolin pirun jäykkä.

Joisin joulupöydässä.”

-Lauri

Jack Daniel's Tennessee Honey

Yhdysvallat, Tennessee

Tennessee honey on yhdistelmä Old No. 7:aa ja hunajalikööriä. Kyseessä on siis makea likööri ennemmin kuin viski, mutta kyllä Jack Daniel's maistuu vahvasti tässäkin, joten onhan se myös arvioitava. Tämä juoma toimiikin hyvin erilaisissa makeissa cocktaileissa, mutta toimii se myös sellaisenaan. Etenkin makeiden juomien ystäville tämä voi olla hyvä lähestymistapa viskeihin.

Raadin kommentit:

"Ei sinänsä maistu viskiltä, koska ei sitä ole. Kuitenkin Jack Daniel's maistuu tässä. Todella makea. Sopii hyvin jälkiruuaksi, tai joihinkin sekoituksiin. Tämä maistuu myös niille, jotka ei ole viskin ystäviä. Ihan hauskan makuinen. Jos haluaa vähemmän makeaa, voisi tähän sekoittaa Old No7, jolloin makeustaso laskisi. Hunaja maistuu kyllä. ”

-Vertti

” Maistuu karkilta, johon on lisätty alkoholia. Makeus osuu välittömästi kielelle siirappisena ja hieman karamellisena. Toimii sinällään makeana maistiaisena tai sopii hyvin myös jonkin jälkiruuan kyytiäisenä.”

-Antti

”Nuuhkaisin liian kovaa (varmaan koska humala) ja litku meni suoraan nenään. Kamala olo-tila ja arvostelu pilalla”

-Lauri

Teksti: Senni Kaavin

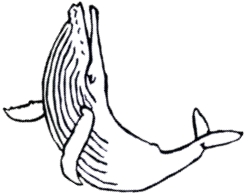
Hiilipörssi oli yksi MYYn kotimaan ekskursion sponsoreista. Matkan tukemisen lisäksi ekskursion viimeisenä päivänä meillä oli ilo vierailla yhdessä Hiilipörssin ennallistuskohde! Kohde oli Viitalamminsuon Saarijärvellä, jossa ennallistamistyöt aloitettiin talvella 2024. Viitalamminsuon olikin oiva kohde retkelle, sillä siellä oli vielä selkeästi näkyvissä oja tukkivia patoja, jotka pidättävät vettä suolla. Ennallistamistoimien ansiosta suoalueelta kadonneet lajit kuten suokasvit, hyönteiset, vesilinnut ja kahlaajat voivat pikkuhiljaa palata vanhalle suoalueelle.

Vierailuamme oli opastamassa itse Heikki Susiluoma, joka on ollut mukana rakentamassa Hiilipörssiä ja toimii tällä hetkellä Hiilipörssin toimitusjohtajana. Heikki kertoi meille niin Viitalamminsuon ennallistamisprojektista, tehdyistä toimista kuin itse Hiilipörssin toiminnasta ja historiasta. Kysyttäessä saimme myös tietää Heikin olleen nuorena iässä jo valmiiksi aktiivinen luonnon ja erityisesti soiden puolustaja. Ympäpäisenä, jonka opinnot ovat vielä kesken, oli itsestä ainakin hienoa kuulla, miten intohimo näiden ekosysteemien puolustamisesta on pysynyt läsnä läpi elämän.

Soiden ennallistaminen on tärkeää, sillä soita on ojitettu Suomessa ennätysmäärä, mikä on ajanut luonnontilaisilla soilla ja kirkkaissa vesistöissä viihtyvät lajit ahtaalle. Hiilipörssillä on useita valmiita sekä tällä hetkellä käynnissä olevia ennallistamisprojekteja. Näihin voit tutustua Hiilipörssin omilta nettisivuilta osoitteesta www.hiiliporssi.fi. Hiilipörssin kautta pystyt ostamaan joko hehtaarien tai hiilidioksiditonniin mukaan suon ennallistusta sinulle tai vaikka lahjaksi läheiselle! Pala ennallistettua suota toimisi oivallisena lahjana vaikka ainejärjestöjen vuosijuhlille tai joululahjaksi rakkaimmille <3

KARKKILABINGO

Tehnyt: Alex Wright

Käy uimassa	Käy saunassa	Liity johonkin MYY:n kerhoon	Auta keittiössä	Osallistu kalakeskusteluun
Tutustu uuteen ihmiseen	Laula karaokea	Tee erikoinen lintuhavainto	Äänestä suolausseinällä	Osallistu Gambinakokoukseen
Leiki piha-leikkejä	Pelaa korttia uuden tuttavuuden kanssa		Nuku muualla kuin sängyssä	Etsi pyllykarhu
Osallistu piparkakkutalon tekemiseen	Osallistu kaljamölkkyyn	Osallistu tai kuuntele keittiöpodcastia	Tanssi reivimökissä	Järjestä ohjelmaa karkkilaissa
Kirjoita jonkun MYY-weihin	Kerro syvin salaisuutesi jollekkain	Heitä paskaa läppää	Esitä runo halumallesi yleisölle	Piilota salainen viesti jonkun kamoihin

KARKKILABINGO

Go swimming	Go to the sauna	Join one of MYY's clubs	Help in the kitchen	Participate in a conversation about fish
Get to know a new person	Sing karaoke	See an interesting bird	Vote on the next year's board members	Participate in a Gambina meeting
Play yard games	Play cards with a new person		Sleep anywhere but a bed	Find the butt-bear
Make a gingerbread house	Participate in kaljamölkky	Participate in or listen to kitchen podcast	Dance in the rave cottage	Make your own activity for people in Karkkila
Write in someone's Myy-wei (songbook)	Share your deepest secret with someone	Make some crappy jokes	Perform a poem for an audience your choice	Hide a secret message in someone's stuff

Joulu Tierlist

Kuva: Vertti Manninen

**MANTELIN
LÖYTÄMINEN
PUUROSTA**

GLÖGI

PUIKULAPERUNAT

JOULUSTRESSI

JOULLUS AUNA

**JOULULAULU
PILAVESIOT**

ALL I WANT
FOR CHRISTMAS
IS YOU

UUDET
JOULULAULUT

JOULUKALENTERIT
KAUPOISSA
SYYSKUUSSA

ULULIMPPU

LOSKAPASKA
JOULUAAMUNA

5

A

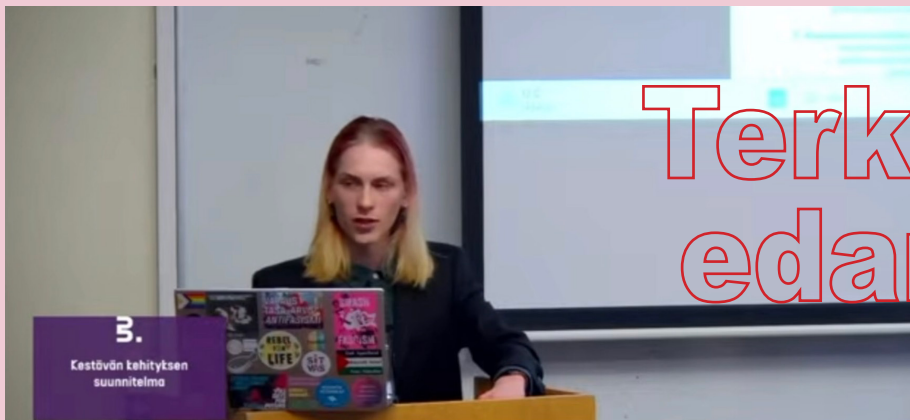

U

⌒

44

Terkkuja edarista

Tällä pastalla Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan (HYY) edustajiston jäsen Olli Jalonen kirjoittaa edustajiston tapahtumista. Olli kuuluu Sitoutumattoman vasemmiston (Sitvas) edustajistoryhmään.

9.10.

Lokakuun edustajiston kokouksessa puitiin paljon HYYn kestävään kehitykseen liittyviä asioita. HYYn kestävästä kehityksestä vastaava hallituksen jäsen Martta Sopenen esitteli kattavasti HYYn kestävän kehityksen sektorin toimintaa. Toiminta keskittyy pitkälti HYYn omien käytänteiden parantamiseen. Näissä onkin edistytty ihan kiitettävästi: keskustuimiston hankintoja kilpailutetaan ympäristönäkökulmalla, järjestöjä ohjataan kestäviin käytäntöihin ja HYYn oman hiilijalanjäljen laskemista valmistellaan. Ylvan kiinteistö- ja ravintolaliiketoimintaa ohjataan omistajastrategialla, johon edustajisto on vuosien varrella lisännyt yhä kiristyviä tavoitteita. Itse en kuitenkaan ole vielä tyytyväinen nykyiseen toimintaan. Siitä puuttuu nimittäin yhteiskunnallisen vaikuttamisen ulottuvuus. HYYn yksi tärkeimmistä tehtävistä on toimia opiskelijoiden edunvalvojana. Jotta nykyiset ja tulevat opiskelijat voivat opiskella, on ensiarvoisen tärkeää, että meillä on elinkelpoinen planeetta. Myös meidän MYYläisten oman alan kannalta on hyvä, jos ylioppilasliike osallistuu yhteiskunnalliseen ilmastokeskusteluun. Tätä erityisesti peräänkuulutin edarissa.

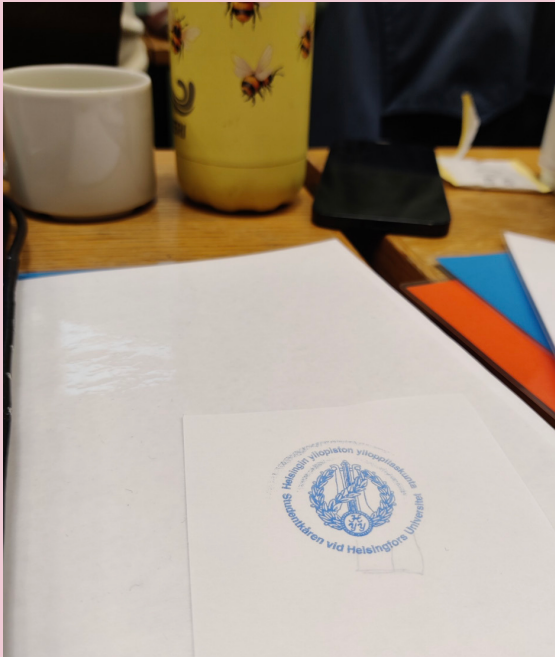
Kokouksessa käsiteltiin myös paljon poliittisia intohimoja herättänyttä Plant Based Treatyä (PBT). Plant Based Treaty on vetoamus, jonka yksilöt ja yhteisöt voivat allekirjoittaa. Se vaatii, että kansalliset parlamentit maailmanlaajuisesti kokoontuvat yhteen ja luovat kansainvälisen

sopimuksen, jonka mukaisesti siirrytään kasvipohjaiseen ruoantuotantojärjestelmään. PBT:ssä on kolme vaatimusta: uudelleenohjataan ruokajärjestelmä pois muun lajisten eläinten tuotannosta kasvupohjaiseen tuotantoon, luovutaan suuria ympäristömuutoksia ja eläinten kärsimystä aiheuttavista tuotantotavoista ja palautetaan elintärkeiden ekosysteemien tila luonnollisemmaksi. Lisäksi jokaisen vaatimuksen alla on pitkä lista ehdotuksia politiikkatoimista, joita tarjotaan kansallisille hallituksille, mutta vetoomus ei suoraan vaadi minkään niistä käyttöönottoa. Monien hallinnollisten kiemuroiden jälkeen edustajiston oli tehtävä päätös, haluaako se käsitellä Plant Based Treatyn allekirjoittamista. HYY sai useilta tahoilta lausuntoja koskien PBT:tä ja varsinkin viikkiläisiltä järjestöiltä ja yliopiston henkilöstöltä tuli hyvin kielteistä palautetta. Suljetussa lippuäänestyksessä edustajisto kieltäytyi tekemästä päätöstä PBT:n allekirjoittamisesta, ja jätti vastuun ja vallan päätöksestä HYYn hallitukselle. HYYn hallitus päätti myöhemmin kokouksessaan, ettei allekirjoita vetoomusta. Tämä on surkea osoitus siitä, miten helposti HYYn vahvatkin kirjaukset kestävästä kehityksestä ja ilmastotyöstä jäävät vain sanahelinäksi. Oli lievästi sanottuna turhauttavaa

edarissa ensin kuunnella melkein tunnin esitys HYYn kestävä kehityksen työstä, puhua itse kansallisille päätöksentekijöille suunnatun vaikuttamisen tärkeydestä ja sitten nähdä, miten edaattorikollegat tai hallitus eivät halua olla vaatimassa kestävä ruoantuotantojärjestelmän edistämistä.

Vaalianalyysi

HYYssä käytiin edustajistovaalit lokakuussa ja uusi edustajisto aloittaa työnsä marraskuun puolivälissä. Vaalien suurin voittaja oli Sitoutumaton vasemmisto, joka sai 3 lisäpaikkaa säilyttäen paikkansa edustajiston suurimpana ryhmänä paikoin 19/60. Vaalirengas Maailmanpyörällä (Sitoutumaton vasemmisto, HYYn Vihreät, HYYn demariopiskelijat ja sitoutumattomat) on nyt yhteensä paikkoja 28/60. Muut vaaleissa lisäpaikkoja saaneet ryhmät ovat HELP (+2), SNÄf (+1) ja Keskeiset (+1). Paikkoja menittivät HYYn Vihreät (-2), Kokoomus (-2), HYAL (-2) ja Osa-kunnat (-1). HYYn Demariopiskelijat ja sitoutumattomat sekä Murros säilyttivät molemmat 1 paikan. Uusi lista HYY International ei saanut ehdokkaita läpi.

Suuri häviö näissä vaaleissa oli äänestysaktiivisuus, joka oli 30,03 %. Se laski edellisvaalien tasosta 32,32 %. Bio- ja ympäristöteollisen tiedekunnan äänestysaktiivisuus oli 32 %, kun edellisissä vaaleissa se oli 36 %.

MYYLäisistä ehdokkaista varsinaisiksi edaattoreiksi valittiin allekirjoittanut Olli Jalonen (Sitvas), Senni Kaavinen (Sitvas) ja Tiia-Roosa ”Tintti” Kilpinen (Sitvas). Lisäksi varaedaattoreina läpi pääsivät Frans Frangén (HyVi) ja Hanna Haarasilta (Keskeiset).

Vaalitulos kertoo erityisesti vasemmiston kasvavasta kannatuksesta HYYssä. Äänestysaktiivisuuden laskemisesta huolimatta Sitvas sai 262 ääntä enemmän kuin edellisissä vaaleissa. Valtakunnan politiikan virtaukset

vaikuttavat myös ylioppilaskunnassa. Pääministeripuolue Kokoomuksen opiskelijasiiven oli ilmeisen vaikea hankkia ehdokkaita listalle ja heidän paikkamääränsä edustajistossa putosi viidestä kolmeen. HYYssä tehdään hiukan keino-
tekoisesti jako ”poliittisiin” (Sitvas, HyVi, SosDem, Kok, Kesk, Murros) ja ”sitoutumattomiin” (HYAL, HELP, Osak, SNÄf) ryhmiin. Viime vuosien aikana valta on kääntynyt sitoutumattomilta ryhmiltä poliittisille, joilla on nyt edustajistossa 34/60 paikkaa. Edustajistossa tehtävä opiskelijapolitiikka on kuitenkin mitä suurimmissa määrin politiikkaa. Siksi on mielestäni hyvä, että ryhmien ideologiset perustat ovat avoimesti esitetty. Se antaa äänestäjälle turvaa ryhmän tekemän edaripolitiikan johdonmukaisuudesta. Kaikki MYYLäiset ehdokkaat olivat ”poliittisten” ryhmien listoilla.

HYYtäviä uutisia

Vielä ennen kuin uusi edustajisto aloittaa toimintansa vanha edustajisto kokoontuu viimeisen kerran tekemään hyvin vakavan päätöksen. HYYn hallitus esittää HYYn edustajistolle merkittäviä kiinteistöjä koskevia kiinteistökauppoja. Edustajisto päättää kiinteistöjen myynnistä kokouksessaan 12.11. Siihen asti (vielä tätä juttua

kirjoittaessa) tieto myytäväksi esitetyistä kiinteistöistä on salattu liikesalaisuuteen vedoten. HYYn hallitus on päättänyt esittää kiinteistöjä myytäväksi Ylvan äärimmäisen kurjan taloustilanteen oikaisemiseksi. Nykyinen tila juontaa juurensa vuoteen 2016, jolloin silloinen edustajisto kirjasi tavoitteeksi ylioppilaskunnan jäsenmaksuttomuuden vuoteen 2025 mennessä. Tätä varten Ylva valtuutettiin tekemään investointeja lisääntyvien tuottojen toivossa. Investoinnit tehtiin vuonna 2019 markkina-analyysien perusteella erityisesti uusiin kiinteistöihin ja hotelliliiketoimintaan. Sen jälkeen sekä globaalisissa että Suomen taloudessa on tapahtunut täysin poikkeuksellisia ja ennakoimattomia muutoksia. Ylvan velanhoitokyky ja sitä myöten muunkin toiminnan edellytykset ovat romahtaneet. Tilannetta on pyritty korjaamaan vähemmän merkittävien kiinteistöjen myynneillä, mutta ne eivät ole riittäneet, joten nyt edustajisto ja koko ylioppilaskunta kohtaa vakavan ja käänteentekevän tilanteen.

Haluan kuitenkin vakuuttaa, että lähipäivien päätökset eivät merkitse ylioppilaskunnan loppua. Ylioppilaskunta on muutakin kuin seinät tai rakennukset. Ylioppilaskunta olemme me, opiskelijat. Tulevat päätökset varmasti herättä-

vät huolta ja murhetta, ainakin itsessäni. Ylvan karmeaa taloustilannetta ja sen vaikutuksia HYYhyn on erityisesti viimeisen vuoden ajan riepoteltu jopa valtakunnallisessa mediassa. Ylioppilaskunta on pitkään ollut löysässä hirressä, eikä järjestöillä tai jäsenistöllä ole ollut pääsyä salattuun tietoon. Edustajiston kokouksen jälkeen myytävät kiinteistöt kerrotaan julkisuteen. Järjestöille ja jäsenistölle kerrotaan niin paljon tietoa, kuin myyntisopimuksiin liittyvien liikesalaisuuksien rajoissa voidaan sekä hahmotellaan tulevaisuuden näkymiä. Itse myöskin vastaan mielelläni erityisesti MYYläisten kysymyksiin. Päätösten ja uutisten jälkeen on ylioppilaskunnan aika katsoa tulevaisuuteen. HYYn toimintaympäristö tulee muuttumaan, mutta se on samalla mahdollisuus vaikuttaa siihen, millaiselta ylioppilaskunnan toiminta näyttää lähivuosina ja tulevilla vuosikymmenellä. Vanhan edustajiston siivottua pöytä, uusi edustajisto voi aloittaa työnsä.

VIMMANURKKAUS:

Perhokalastusta Karkkilan keskustassa

Teksti & kuvat: Lauri Kähkönen

Karkkilassa sijaitseva Vuotiaisten leirikeskus on monelle eri sukupolven myyläiselle tuttu helmi. Sen sijaan aktiiviselle virtavesien kalastajalle tarkoittaa Karkkila mahdollisuutta narrata lohikaloja kauniissa lehtimetsän siimeksessä. Karkkilan läpi virtaava koskireitti on pääkaupunkiseudun kalastajalle hyvin moninainen ja yksi lähimmistä virtavesialueista Vantaan- ja Keravanjoen jälkeen.

Minulle Karkkilan kosket ovat tulleet oikeasti tutuiksi vasta viimeisen vuoden aikana, jota ennen olin tehnyt vain pari hassua reissua, mutta kuullut näteistä harjuksista ja hyväkuntoisista luomutaimenista. Nykyään oma kalastukseni keskittyy Karkkilaan syys- ja kevätkaudella, kun taas kesällä keskitän resurssit vielä hedelmällisempiin kohteisiin.

Karkkilan koskireitti koostuu kahdesta joesta ja niissä virtaavista viidestä koskesta. Siikalankoski ja Katlakoski virtaavat Saavajoessa kun taas Karjaajoesta löytyvät keskustan kosket, Pitkälänkoski ja Maijalankoski. Näillä koskilla alkaa syyskuussa rauhoitukset, lukuun ottamatta keskustan koskia, joissa saa kalastaa läpi vuoden. Se on oiva mahdollisuus käydä laittamassa balsamia haavoihin, jotka kesän karkuutukset ovat aiheuttaneet.

Keskustan koskialue koostuu käytännössä kolmesta pätkästä, jotka muodostavat yhteensä noin 300 metrin kalastettavan alueen: Tervasillan yläpuolinen pätkä, Tervasillan ja maantiensillan välinen suvanto ja maantiesillan alapuolinen pätkä eli Myllykoski. Istutettua kirjolohta löytyy koskesta hyvin läpi syk-

Karkkilan lohen keskipaino on noin kilon luokkaa

syn ja talven, ja sen perässä sinne kannattaakin mennä. Syytä on kuitenkin muistaa 10.9. - 31.5. voimassa oleva kahluukiello.

Istutustahti määrittää pitkälti kirjolohen saantivarmuutta suosituilla, korkean kalastuspaineen koskilla kuten Karkkilan keskustassa. Valitettavasti kesän helteet ja vesihome ovat viime vuosina aiheuttaneet kalakuolemia kasvattamoilla ja etenkin tämä vuosi oli Etelä-Suomen kasvatamoilla hyvin vaikea, kurittaen istutettavan kalan määrää ja tahtia. Normaalisti keskustan alueelle tehdään kirjolohi-istutuksia 6-7 kertaa vuodessa. Tänä vuonna tahti on ollut ilmeisesti vähäisempää, mikä tekee narraamisesta pitkässä juoksussa vaikeampaa. Vaikka kalan saantivarmuudessa on ollut haasteita, on tämä kausi ollut itselleni kirjolohen suhteen hyvin antoisa. Useita kymmeniä kirjoja kävi haavin pohjalla, ja näillä näkymin 40 kalan raja saattaa mennä vielä ennen vuodenvaihdetta rikki.

Vinkit Karkkilaan

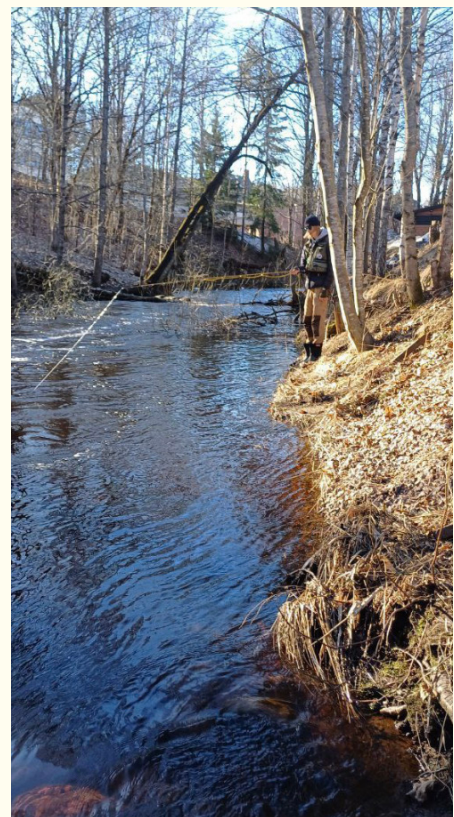
Hyvä pohja kirjolohen kalastuksessa on ymmärtää, missä kala lymyää. Lähtökohtaisesti istutettu kirjolohi liikkuu alavirtaan päin. Esimerkiksi Tikkurilankoski on sellainen ränni, että melkeinpä kaikki kalat valuvat istutuksista ränniä alaspäin tai jäävät paikoilleen. Ylöspäin kirjolohilla ei syystä tai toisesta ole ensimmäisten viikkojen aikana halua lähteä.

Mikäli veden lämpötila ja korkeus ovat suotuisalla tasolla, tapahtuvat Vantaanjoen koskien istutukset kesäkautena hyvin tiheään tahtiin. Kyseisillä koskilla kalastuspaine on tästä syystä myös hyvin korkea, minkä takia vain harva kala saa edes mahdollisuuden lähteä liikkumaan ylävirtaan ennen niiden onkimista ylös. Kuitenkin aina joku kirjolohi onnistuu nousemaan syksymmällä ylöspäin, minkä vuoksi syksyisin koskien yläosista on hyvät mahdollisuudet löytää kirjolohi.

Karkkilan keskustan kosken yläosa alkaa puisen Tervasillan kohdalta ja jatkuu parisataa metriä ylöspäin aina teollisuusalueen metalliaidan kohdille. Kyseinen pätkä on maltillista tasais-
ta virtausta ja sisältää useita syvempiä monttuja sekä muutamia matalampia soraikkoja. Tämä Tervasillan yläosa on hyvää harjusaluetta, tai siis oli ennen kuin harjukset muutama vuosi sit-

ten hävisivät. Tarkkaa syytä ei tiedetä, mutta kesien tappohel-
teet ovat hyvin todennäköinen syy. Talvisin siellä hakeutuvat
perhoihin myös pikkutaimenet, minkä vuoksi olen vähentänyt
alueen kalastusta.

Silti suurin osa kirjolohista painuu keskipätkän suvantoon, joka
on Tervasillan ja maantiesillan välissä. Etenkin suvannon park-
kipaikan puoleinen puoli kannattaa kalastaa huolellisesti. Su-
vannossa kulkee mukava virta kyseisen rannan tuntumassa ja
sen tunnistaa vaahtovanasta. Kalat hakeutuvat juuri siihen vir-
taan aivan rantapenkkää vasten, joten rannassa tulee liikkua
varovasti. Suvannon keskikohtaa on vaikeampi kalastaa. Sinne
heittäminen perholla on hyvin haastavaa, koska ranta on käy-
tännössä rinne, jossa kasvaa tiheää pusikkoa. Takaheittoa on siis turha lähteä edes yrittämään.
Toisaalta jos piiskaaminen vedestä käsin onnistuu, on uppoava siima ja booby tai leech siiman
päässä kokeilun arvoista suvannon keskikohdan kopaisuun. Myös kaatuneiden puiden ympäris-
töt ovat helppoja kammata pidemmällä heitoilla.

Tervasillan yläpätkä keväällä

*Suvanto on mainio paikka kylmällä vedellä.
Tervasilta näkyy kuvan yläreunassa*

Suvanto päättyy maantiesillan kohdalla, jossa vir-
taus jälleen voimistuu ja kosken alaosa, eli Myl-
lykoski, alkaa. Maantiesilta on yksi parhaista pai-
koista. Se on hyvä paikka laittaa kevyemmät nym-
fit siiman päähän, sillä vesi on siinä hieman mata-
lampaa. Heti sillan alapuolelta löytyy puun kanto,
jonka päällä seistessä saa korkeutta kannon edes-
sä olevan poolin nymfaamiseen. Poolin pohja on
melko tasainen ja siinä on kiva pomputella perho-
ja: varma ottipaikka, jossa perhot saa melko hel-

posti kalan naaman eteen, kunhan osaa uittaa huolellisesti ylhäältä alaspäin. Maantiensillan alapuolella on puukasa, jonka alapuolinen hieman matalampi ja hidasvirtaisempi alue on oiva kalapaikka, kunhan tietää, mihin heittää. Pätkältä löytyy pohjasta useampi kaatunut puu tai oksa, jotka tarjoavat hyviä asentopaikkoja kaloille. Matalammalla vedellä ne näkee polaroid-laseilla aika hyvin, ja juuri niiden vierestä kannattaa perhot uittaa.

*Maantiesillan puukasa, jonka
yläpuolella hyvä pooli*

Hidasvirtaisen pätjän jälkeen kosken virtaus taas voimistuu ja putoaa padon kohdalla, josta kalakaan ei pääse nousemaan ylävirtaan. Kyseinen kohta on virtauksen puolesta etenkin viileän veden aikaan melko turha paikka kalastaa, sillä kirjolohi pyrkii talvella huomattavasti maltillisempaan virtaan. Padon alapuolella koski levenee ja tekee rannalta käsin kalastuksen haastavaksi. Itse olenkin jättänyt sen usein välistä. Liian iso pala purtavaksi toisen luokan kepin kanssa liikkuvalla euronymffaajalle.

*Pato ja sen pudotus. Alhaalla syvä monttu. Kerää
varmasti Karkkilan alemmilta koskilta nousevia ka-
loja, mutta korkealla vedellä ja kahluukiellon aika-
na haastavampi kalastaa*

*Voimakkaampi virtauspätkä en-
nen patoa*

Perhoista

Pitkään koskella lymynneet kirjat voivat olla tuskallisen vaikeita narrata, kun taas tuoreen saapumiserän huijaaminen tuntuu välillä jopa tylsän helpolta.

Virtavesissä suurin osa kirjolohen perhokalastajista tuntuu käyttävän liitsejä. Niitä pidetäänkin The perhoina kirjolohelle, mutta itse tykkään käyttää niitä vain, jos tiedän että koskessa on paljon kalaa, eli lyhyen ajan sisällä istutuksista. Ne ovat helppoja uittaa eikä juuri istutettu kirjolohi osaa varoa niitä.

Liitsin uittaminen värisyttäen virtausten mukana matalissa kohdissa on hyvä kikka Karkkilaan. Syvät rantapenkat puolestaan antavat onnistumisia tasaisilla nypläyksillä.

Erittäin iso streameri ei myöskään ole huono vaihtoehto, jos kala on juuri istutettua. Se saa yleensä hämmentyneen kirjolohen ärsyyntymään riittävästi, jos liitsi ei sitä tee. Esimerkiksi Tikkurilan koskella iso musta streamer on välillä jopa parempi ottipeli kuin liitsi.

Pintakäynnit ja muiden onnistumiset yleensä kertovat kalan määrästä. Mikäli näyttää hiljaiselta, ovat pienet 16-18 koukkukoon nymfit ja 0,14-0,16 mm peruke avain onnistumisiin. Nymfejä ei tarvitse, eikä kannatakaan, heittää pitkälle, sillä kalat ovat useimmiten rannassa. Tarkat uitot ilman paksua heittosiimaa pienillä nymfeillä osaavat yllättää pidempään koskessa lymyneen kirjolohen, joka harvemmin enää haksahuttaa värikkääseen ja suurehkoon liitsiin tai boobyyn, niin monta sellaista ovat ne ensimmäisten viikkojen/kuukausien aikana nähneet. Yhtälailla värikkäät ja paksut heittosiimat osaavat säilyttää varovaisempia kaloja niiden liikkeessä pinnan tumassa, minkä takia olen alkanut varjostamaan niiden käyttöä.

Veden kylmetessä ja syksyn edetessä olen havainnut mustarunkoisten nymfien sinertävällä tai oranssilla kauluksella ja hopealla tungstenkuulalla olevan hyviä ottipelejä. Myös pienet 18-20

koon ruskeat PT-nymfit ovat olleet melkoisia ottikoneita. Esimerkiksi Kyykoskella on kirjolohelle turha lähteä edes tarjoamaan muuta kuin pientä mustaa tai ruskeaa.

Myös vaaleat Hare's Ear nymfit tuntuvat pelittävän yllättävän hyvin illan hämärtyessä tai pilvisellä kelillä. Esimerkiksi kesän Vilppulankosken reissulla Pilpolan Antti tartutti kaksi komeaa taimenta samasta poolista vaaleilla yksinkertaisilla Hare's Ear nymfeillä, heti itseni koluttua kyseisen poolin usealla erilaisella tummasävyisellä ja iskupisteisellä perholla.

Yhtälailla muistan pari kesää sitten kolunneeni Kuhmon Saarikosken päävirran reunaa vaalealla Redrib killerillä, johon napsui useaan kertaan kala vain hetkinä, jolloin pilvet peittivät auringon. Myös viimeisin Karkkilan reissu, jolloin sää oli sateinen kylmä ja pilvinen antoi ainoastaan Hare's Ear punaisella tagilla tapahtumia. Sinänsä jännä juttu, koska Suomen tummissa vesissä ei vaaleaa lähtökohtaisesti pidetä hyvänä vaihtoehtona.

Kylmällä vedellä talven keskellä tai keväällä ovat kotelokopat myös oiva vaihtoehto. Kotelokoppa voi myös toimia hyvin juuri istutetulle kirjolohelle. Aika monesti kirjolohi alkaa heti istutuksen jälkeen ruokailemaan kiviä, etenkin aikaisin keväällä kun muu ravinto on vaikeasti löydettävissä. Se saattaa selittää niiden taipumista kotelokoppa perhoihin, jotka muistuttavat myös kiviä.

Älä kiirehdi

Kaiken kaikkiaan alue on viihtyisä ja sisältää lenkkeilijälle oikein mukavan neljän kilometrin reitin koskien varsille. Keskustan kosken rannasta löytyy varattava sauna ja kehuttu ravintola, jotka tarjoavat hyvät palautumismahdollisuudet kalastuksen jälkeen. Kalastusta ei Karkkilassa kannatakaan ottaa liian tosissaan. Sen sijaan rauhallinen liikkuminen ja harkinta etukäteen tekevät reissusta miellyttävämmän. Mieti, kannattaako jokaisen pusikon ja rinteen läpi puskea. Jos jotain Karkkilasta olen oppinut, niin vähänkin hätäillen löytää omat siimat ja perhot puuhun ja oksiin takertuneena.

Leväperäinen onnittelee Vimmoja 20
vuoden aktiivisesta toiminnasta!

